

עפ"ג 37946/06/15 - מוחמד אבו שושה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 37946-06-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

מוחמד אבו שושה ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד עוואד
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערער
נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 29.4.15 בת"פ 45467-12-14.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בשני מקרים של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בסמוך למסגד אל אקצה בירושלים. באחד מהמקרים המערער אף הפר הוראה חוקית האוסרת עליו להיכנס או לשהות במתחם הר הבית. על המערער הוטל עונש מאסר לתקופת 12 חודשים ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים בהם הורשע המערער: המערער השתתף בהתפרעות אסורה במהלכה יודו אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. בגדרה ידה המערער אבנים לעברם. באירוע השני, הדומה לקודמו, השתתף המערער בניגוד לצו האוסר עליו להימצא במקום, ידה אבנים וזרק זיקוקים לעבר כוחות הביטחון.

הערעור - טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי יש לקצר משמעותית את תקופת המאסר שנגזרה על המערער. לטענתו, בית משפט קמא לא העניק משקל הולם לכך שבעת ביצוע העבירות השתייך המערער לקבוצת הבגירים הצעירים, קבוצה הזוכה להקלה בענישה ולעדיפות בשיקום. כמו כן, המערער קיבל אחריות למעשיו וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן נטען כי על שותפו של המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ולחובתו עבר פלילי. בנוסף, נטען לבעיה רפואית בקרנית העין של

עמוד 1

המערער ולחרטה שהביע.

4. לעמדת המדינה, יש לדחות הערעור. נטען כי לא באו פרטים באשר לענישה שהוטלה על השותפים והדברים לא נכתבו בהודעת הערעור. מדובר באירועים חמורים כאשר השני מבניהם בוצע על אף שנאסר על המערער להימצא במקום. ועוד, עונשו של המערער אינו ברף הגבוה של המתחם.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, עולה כי המערער, יליד 11.6.96, ללא הרשעות קודמות, התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולשתף במידע שיסייע להבין את מצבו. שירות המבחן העריך כי עדיין קיים סיכון להישנות התנהגות פלילית מצד המערער ולפיכך נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

דין

6. דין הערעור להידחות.

האישום הראשון מתייחס לאירוע במהלך חג הפסח 2014, כחודשיים לפני שמלאו למערער 18 שנים. האירוע השני התרחש בחודש יולי 2014, כשלושה חודשים לאחר מכן. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, קבלת האחריות על מעשיו, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי. מאידך, לחובתו של המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער ידה אבנים וזיקוקים במסגרת התפרעויות בסמוך למסגד אל אקצה, אזור נפיץ וטעון, בתקופות רגישות (חג הפסח וחג הרמדאן) במסגרת התקהלות עם אחרים שתקפו את כוחות הביטחון במהלך מילוי תפקידם, תוך גרימת סיכון לפגיעה של ממש במי מהם. חומרת העבירה של ידיו אבנים וזיקוקים, הסיכון והנזק הטמונים בה, שכיחותה והקושי במניעתה ובאכיפת החוק בנושא זה - מחייבים השתת עונש ממש וכולם שיש בו גם כדי לממש את אינטרס ההרתעה. בית המשפט העליון התייחס לכך שגישת הענישה המתונה עם צעירים שיידו אבנים, לנוכח גילם הצעיר, שנהגה בפסיקה, לא השיגה את מטרת ההרתעה המבוקשת, וכיום, משהתופעה נמשכת ונעשתה נפוצה, אין מנוס ממיצוי הדין עימם, גם אם צעירים הם (ר' דבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 1777/11 1871/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (2011)). בנסיבות דנן, מתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו, והעונש שקצב במסגרתם - אינו מצדיק את התערבות ערכאת הערעור. אשר לטענה בדבר הענישה של השותף אשר זו הועלתה בהודעת הערעור, לא הוצגו פרטים לגביה לגביה בדיון ומכל מקום היא זוכה להתייחסותו של בית משפט קמא.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד